

A madéfalvi vérengzésre emlékeztek Marosvásárhelyen

2017. 01. 08.

Székelyföld egy és oszthatatlan - hirdette a marosvásárhelyi Kultúrpalotában kifüggesztett óriás molinó, majd a „gyermekfili” muzsikusi indulóra zendítettek és a közönség tapsának kíséretében a székely ruhás lányokból és fiúkból álló kórus négy sorban felállva elfoglalta helyét a színpadon. A sok verset, novellát, dokumentumfilmet is megihlető madéfalvi veszedelem 253. évfordulója alkalmából a Székely Nemzeti Tanács és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács által közösen szervezett esemény a csíksomlyói kegytemplom harangszavának bejátszásával kezdődött, amelyet sötétben, felállva hallgattak a jelenlevők, majd a marosvásárhelyi történelmi egyházak nevében Papp Noémi lelkész mondott áldást.

Izsák Balázs, a Székely Nemzeti Tanács (SZNT) elnöke beszédében visszásnak tartotta, hogy az 1762-63-as székely szabadságharcból csupán az ezt lezáró 1764-es madéfalvi vérengzésről szokás megemlékezni. Szerinte ez olyan, mintha az 1848-49-es forradalmat és szabadságharcot a világsíki fegyverletétel évfordulóján idéznénk. Izsák Balázs úgy vélte: a madéfalvi vérengzést megelőző székely ellenállás azért merült méltatlanul feledésbe, mert fegyvertelen volt. Mária Terézia rendelkezései ugyanis – amelyekkel szemben a jogukat védő székely férfiak tiltakoztak – éppen a székelyek hadra fogására vonatkoztak. Az SZNT elnöke szerint az erőszakmentes ellenállás az indiai Mahatma Gandhi, majd az amerikai Martin Luther King révén csak a 20. században szerzett létjogosultságot. „Mi, a ma élő utódok elmulasztottuk elmesélni a világnak, hogy másfél évszázaddal Gandhi előtt, két évszázaddal Martin Luther King előtt a székelyek már tömegesen léteztek az erőszakmentes ellenállás eszközével” – jelentette ki Izsák Balázs.

A múltbéli helytállást, a meg nem alkuvást, a jogaink melletti kiállást üzenik a 253 évvel ezelőtt történetek – mondta Magyarország csíkszeredai főkonzulja, Zsigmond Barna Pál, kiemelve, hogy „felelősek vagyunk egymásért és a világot”, valamint hogy székelyek és magyarok csak magunkra, egymásra számíthatunk igazán, és erős Magyarország mellett erős külföldi magyar közösségre van szükség. Hozzátette, a kihívások és a kudarcok mindig választás elé állítanak, és azt kell eldönteni, hogy a probléma vagy a megoldás akarunk-e lenni. „Az önkormányzatok, az egyházak, a politikum és a civil szféra egységesen kell fellépjen szimbólumaink, értékeink, jogaink mellett, mert egyenként minden kezdeményezés elveszhet, de összefogással el lehet érni” – fogalmazott, majd az egyéni autonómia, az egyéni döntések fontosságát emelte ki.

Sándor Krisztina, az EMNT ügyvezető elnöke szerint az erőszakos beavatkozásra adott több mint 250 évvel ezelőtti válasz megismételhetőségéhez a fiatalok adnak bizalmat, a múlt megértéséhez pedig György Attila Harminchárom című regényének idevágó részét olvasta fel – kiemelve, hogy az 1764-es madéfalvi események helyszínén a katonai parancsnokság később emlékoszlopot állíttatott, amelynek latin felirata szerint: „Itt nyugszik a székelyek gőgje.”

Az SZNT elnöke a rendezvényen adta át az SZNT által odaítélt Gábor Áron-díjat a szentegyházi gyermekfilharmóniának, és vezetőjének, Haáz Sándor karnagynak, akik – mint fogalmazott – „a székelység jó hírét viszik szerte a nagyvilágban”. A rendezvény a Szentegyházi Gyermekefilharmónia koncertjével zárult.